

Po čase uvideli malý domček. Ešte pridali, rozbehli sa k nemu a do záverečného šprintu vložili všetky sily.

„Vyhrala som!“ vyhlásila Alex, keď sa obaja dotkli dlaňami dverí – ona o zlomok sekundy skôr.

„To nie je fér!“ čertil sa Conner. „Mám ploché nohy a ty nie!“

Alex sa zachichotala a skúsila otvoriť dvere, ale boli zamknuté. Zaklopala a nik sa neozval.

„Hm, čudné,“ vzdychla. „Starká vedela, že prídeme. Ktovie, prečo zamkla.“

Spolu s bratom nazreli do okna. Vnútri sedela ich stará mama a hojdala sa v kresle pri kozube. Vyzerala smutná.

„Starká, už sme tu!“ zavolala Alex a veselo zaťukala na sklo. „Otvor nám!“

Starká sa ani nepohla.

„Starká?“ Alex zaklopala hlasnejšie. „Starká, to sme my! Prišli sme ťa pozrieť!“

Starká zdvihla hlavu, zadívala sa na nich, ale zostala sedieť.

„Pusť nás dnu!“ nástojila Alex a zabúchala na okno.

Conner zavrtil hlavou. „Je to zbytočné, dnu sa nedostaneme.“ Obrátil sa a vykročil tam, odkiaľ prišli.

„Conner! Neodchádzaj!“ zakričala za ním sestra.

„Načo by som tu trčal?“ mykol plecom a obzrel sa. „Vidíš, že nás nechce vpustiť.“

Alex zabúchala na sklo tak mocne, ako sa dalo, aby ho nerozbila. „Starká, prosím, pusť nás dnu! Chceme ťa navštíviť! Prosím!“

Starká jej cez okno venovala úplne nezúčastnený pohľad.

„Starká, ja neviem, čím som sa previnila, ale je mi to ľúto! Prepáč a pusť ma dnu!“ Alex už po líkach tiekli slzy. „*Chcem ísť dnu! Chcem ísť dnu!*“

Vtedy sa starká zamračila a zavrtila hlavou. Alex došlo, že jej dvere neotvorí, a vždy keď si to v sne uvedomila, prebudila sa.

Nebol to príjemný sen, ale v lese bolo krásne a vždy sa potešila, keď videla starkej milovanú tvár... Alex dobre vedela, čo ten sen znamená. Vedela to od prvého razu.

Keď sa však tentoraz prebudila, mala iný pocit. Akoby ju ktosi, kým spala, uprene pozoroval.

A keď ešte len rozospato otvárala oči, bola by prisahala, že oproti vo vlaku sedí jej starká...

Čo sa deje? Skutočne sa jej starká zjavila alebo ju len klame predstavivosť? Alex nemohla poprieť aj takú možnosť, že starká naozaj prišla. Tá ovládala všelijaké kúzla!

Prešlo vyše roka, odkedy Alex a Conner Baileyovci objavili najväčšie tajomstvo svojej rodiny. Od starkej dostali starú rozprávkovú knižku, ale vôbec neočakávali, že ich kúzelné prenesie do sveta rozprávok – a ani v najfantastickejších snoch by im nezišlo na um, že ich starká aj otec z tohto sveta pochádzajú.

Putovali z jedného kráľovstva do druhého, spriatelili sa s postavami, ktoré ich svojimi príbehmi sprevádzali od detstva. Bolo to ich dosiaľ najväčšie dobrodružstvo. No najväčšmi ich prekvapilo, že ich vlastná starká je Kmotrička víla, známa z rozprávky o Popoluške.

Starká ich napokon našla a odvieďla domov k ustráchanej mame.

„V škole som musela povedať, že ste obaja dostali kiahne,“ vzdychala Charlotte. „Dva týždne neprítomnosti človek len tak nevysvetlí, a keby som spomenula, že ste putovali do rozprávkového sveta, asi by sa v zborovni čudovali.“

„Kiahne?“ zhíkol Conner. „Mami, nemohla si vymyslieť niečo coolovejšie? Napríklad pohryznutie pavúkom alebo otravu jedlom?“

